

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 11. dubna 2018

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) a související právní akty

(CON/2018/19)

(2018/C 255/02)

Úvod a právní základ

Evropská centrální banka (ECB) obdržela dne 23. listopadu 2017 žádost Rady Evropské unie a Evropského parlamentu o stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), nařízení (EU) č. 1094/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), nařízení (EU) č. 1095/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), nařízení (EU) č. 345/2013 o evropských fondech rizikového kapitálu; nařízení (EU) č. 346/2013 o evropských fondech sociálního podnikání, nařízení (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, nařízení (EU) 2015/760 o evropských fondech dlouhodobých investic, nařízení (EU) 2016/1011 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a nařízení (EU) 2017/1129 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu⁽¹⁾ (dále jen „navrhované nařízení“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť navrhované nařízení obsahuje ustanovení, která se dotýkají úkolu Evropského systému centrálních bank (ESCB) přispívat k řádnému provádění opatření, která přijímají příslušné orgány v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému, podle čl. 127 odst. 5 Smlouvy, jakož i zvláštních úkolů, které jsou ECB svěřeny podle čl. 127 odst. 6 Smlouvy. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Navrhované nařízení je součástí komplexního souboru návrhů, který byl předložen v září roku 2017 s cílem reformovat evropský systém finančního dohledu (ESFS), jenž sestává ze tří evropských orgánů dohledu a z Evropské rady pro systémová rizika⁽²⁾. Vzhledem k tomu, že soubor návrhů se týká různých úkolů, které plní ESCB a ECB, ECB rozhodla, že k souboru návrhů přijme samostatná stanoviska. Toto stanovisko je proto třeba vykládat ve spojení se stanoviskem CON/2018/12 ze dne 2. března 2018 k návrhu nařízení, kterým se mění nařízení (EU) č. 1092/2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika⁽³⁾.

1. Obecné připomínky

- 1.1. ECB vítá cíl navrhovaného nařízení, kterým je podpora účinného a jednotného obezřetnostního dohledu a regulace v EU. ECB podporuje další integraci rámce dohledu nad bankovníctvím na úrovni Unie a posílení

⁽¹⁾ COM(2017) 536 final.

⁽²⁾ COM(2017) 542 final.

⁽³⁾ Stanovisko Evropské centrální banky CON/2018/12 ze dne 2. března 2018 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1092/2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. C 120, 6.4.2018, s. 2). Všechna stanoviska ECB jsou zveřejněna na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu.

unijního rozměru dohledu tím, že se přezkoumá stávající uspořádání evropských orgánů dohledu⁽¹⁾. I přes změny konkrétních ustanovení nařízení (EU) č. 1093/2010⁽²⁾ provedené v roce 2013 nebyla úprava evropských orgánů dohledu přezkoumána od zřízení těchto orgánů v roce 2010.

- 1.2. Pokud se týká uvedení rámce pro správu a řízení Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) do souladu s uvedenými cíli a změnami, považuje ECB za nezbytné zdůraznit, že projekt bankovní unie a projekt unie kapitálových trhů se nacházejí v rozdílných fázích vývoje. Přezkum evropských orgánů dohledu by tedy neměl nezbytně vést ke třem stejným výstupům pro dané tři agentury, ale měl by se spíše zabývat jejich příslušnými mandáty a funkcemi.
- 1.3. Zejména s ohledem na nové funkce v oblasti dohledu zakotvené v navrhovaném nařízení se ECB domnívá, že některé navrhované změny nařízení (EU) 1093/2010 dostatečně nerozlišují mezi rozsahem úkolů ECB v oblasti mikrobezpečnostního dohledu a pravomocí EBA stanovit regulační normy v zájmu podpory sblížení dohledu. ECB považuje za zásadní, aby synergie vyplývající z mandátů ECB a EBA byly maximalizovány. V zájmu dosažení tohoto cíle je třeba zamezit zdvojení či nevhodnému rozdělení úkolů, jež by mohlo znejasnit hranice odpovědnosti příslušného orgánu, a tím snížit účinnost systému jako celku.

2. Konkrétní připomínky

2.1. Revidovaný rámec pro správu a řízení EBA

- 2.1.1. Navrhované nařízení usiluje o zřízení výkonné rady jakožto nového orgánu v rámci struktury pro správu a řízení EBA⁽³⁾. Členové výkonné rady jsou vybíráni na základě zásluh, schopností, znalostí o clearing, poobchodním zpracování a finančních záležitostech, jakož i zkušeností relevantních pro dohled nad finančním trhem na základě otevřeného výběrového řízení, do něhož je zapojen Evropský parlament a Rada⁽⁴⁾. Zatímco hlavní funkcí výkonné rady je podle návrhu Evropské komise předkládat návrhy k veškerým záležitostem, o nichž má rozhodnout rada orgánů dohledu, rovněž se navrhuje, aby výkonná rada měla výlučnou rozhodovací pravomoc v řadě oblastí s cílem zajistit vydávání účinných, nestranných rozhodnutí zaměřených na zájmy Unie. Výkonná rada by například výlučně odpovídala za řešení sporů mezi příslušnými orgány, jakož i za stanovení strategických cílů v oblasti dohledu pro příslušné orgány. Rovněž se navrhuje, aby výkonná rada rozhodovala o iniciování, koordinaci a oznamování výsledků celounijních zátěžových testů.
- 2.1.2. ECB podporuje přezkum struktury pro správu a řízení evropských orgánů dohledu včetně přezkumu hlasovacích práv a členské struktury příslušných rad. Rada orgánů dohledu by však měla být i nadále rozhodovacím orgánem, pokud se týká úkolů, jejichž cílem je podpora sblížení dohledu v Unii, namísto toho, aby se udělovaly široké pravomoci v oblasti dohledu nově zřízenému orgánu⁽⁵⁾. V zájmu zvýšení efektivity a účinnosti rozhodování rady orgánů dohledu ECB současně podporuje zřízení výkonné rady, která bude zaměřena na administrativní úkoly a která se bude skládat ze stálých členů, kteří nepocházejí z příslušných orgánů, čímž se zajistí větší unijní perspektiva. ECB tedy vítá návrh pověřit výkonnou radu přípravou ročního pracovního programu EBA, avšak nepodporuje návrh svěřit výkonné radě obecné právo navrhopvat regulační akty⁽⁶⁾. Toto právo iniciativy by se nemělo týkat regulační pravomoci rady orgánů dohledu, pokud se týká přijímání stanovisek, doporučení a rozhodnutí.
- 2.1.3. ECB dále podporuje návrh posílit statutární nezávislost výkonné rady, jakož i návrh, díky němuž bude postup jmenování členů výkonné rady transparentnější než postup, podle kterého je jmenována stávající správní rada.

⁽¹⁾ Viz strana 3 příspěvku ECB ke konzultaci Evropské komise o činnosti evropských orgánů dohledu ze 7. června 2017 (dále jen „příspěvek ECB k evropským orgánům dohledu“), který je k dispozici na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽³⁾ Viz navrhovaný nový článek 45 nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽⁴⁾ Viz 23. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

⁽⁵⁾ Viz 52. bod odůvodnění nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽⁶⁾ Viz čl. 1 odst. 27 písm. a) navrhovaného nařízení.

2.1.4. ECB podporuje cíl navrhovaného nařízení, který spočívá v uznání a zohlednění zřízení jednotného mechanismu dohledu v ESFS. Navrhované nařízení však náležitě nezohledňuje stávající unijní rozměr, pokud se týká obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi. Konkrétně se nepředpokládá, že ECB bude členem navrhované výkonné rady, a to navzdory svým úkolům v oblasti obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi v eurozóně. Rada a parlament by tedy měly uvážit, zda ECB v navrhované výkonné radě neudělí status pozorovatele. S ohledem na úzkou spolupráci EBA s ECB, pokud se týká jejich společného pracovního zatížení, by přítomnost ECB jako pozorovatele v navrhované výkonné radě byla prospěšná ⁽¹⁾.

2.2. Strategické plány dohledu

2.2.1. ECB v obecné rovině podporuje cíl navrhovaného nařízení, který spočívá v prohloubení finanční integrace a posílení stability vnitřního trhu pomocí sblížení dohledu na úrovni Unie ⁽²⁾. Svěřit orgánu EBA pravomoci v oblasti strategického plánování je však v této souvislosti nevhodné. Rozpoznávání mikroobezřetnostních trendů, možných rizik a slabin pro finanční instituce a vymezení strategických priorit v oblasti dohledu jsou klíčovými úkoly v oblasti dohledu, které by měl vykonávat příslušný orgán mikroobezřetnostního dohledu, a nikoli EBA ve své funkci regulačního orgánu, který stanoví příslušné normy ⁽³⁾.

2.2.2. Oddělení plánování a provádění při stanovení priorit v oblasti dohledu by konkrétně vedlo k neefektivitě, která by neodůvodněně ztěžovala proces plánování v oblasti dohledu, jakož i k neefektivitě dohledu obecně. Pro odpovědný orgán dohledu je zásadní, aby byly zajištěny stabilní, účinné a spolehlivé postupy a aby byla zachována flexibilita při reakci na nepříznivý vývoj na mikroobezřetnostní a makroobezřetnostní úrovni. S cílem zajistit okamžitou reakci dohledu na rizika a účinně přidělit zdroje by tedy měl být za plánování a provádění dohledu odpovědný tentýž orgán.

2.2.3. Zajištění spojení plánování a provádění strategií a úkolů v oblasti dohledu se rovněž odráží v sekundárních právních předpisech. Zejména podle článku 26 nařízení Rady (EU) 1024/2013 ⁽⁴⁾ plánování a provádění úkolů, které byly svěřeny ECB jakožto příslušnému orgánu pro obezřetnostní dohled v eurozóně, vykonává v plném rozsahu Rada dohledu ECB. Na základě navrhovaného nařízení tedy existuje riziko, že EBA může vykonávat úkoly, které již vykonává ECB, což může vést ke zbytečné duplicitě a menší efektivitě a účinnosti celkového dohledu nad úvěrovými institucemi eurozóny. Pravomoci ECB a EBA a úprava jejich odpovědnosti by měly být v plném rozsahu sladěny. EBA nesmí rozhodovat o strategickém plánování v oblasti dohledu, za něž může v konečném důsledku odpovídat ECB.

2.2.4. Z praktického hlediska představuje navrhované nařízení riziko v tom směru, že může podstatně ztěžovat strategické a provozní plánování jednotného mechanismu dohledu, jakož i vyžadované postupy pro rozpoznání rizik. Podle navrhovaného nařízení by konkrétně bylo třeba, aby jednotný mechanismus dohledu orgánu EBA několik měsíců předem předkládal návrh pracovního programu dohledu na následující rok. Předkládání pracovního programu dohledu na následující rok orgánu EBA v tak rané fázi by narušilo zavedené postupy strategického a provozního plánování jednotného mechanismu dohledu, jakož i předcházející proces identifikace rizik - všechny postupy, které jsou prováděny v úzké spolupráci s 19 příslušnými orgány - a zmařilo by tedy dosažení cíle spočívajícího v zajištění účinných a účelných postupů v oblasti dohledu. Navrhované nařízení kromě toho orgánu EBA přiznává právo vydat doporučení, kterým si může vyžádat změnu pracovního programu příslušných orgánů ⁽⁵⁾.

2.2.5. Tento postup může vést k situacím, kdy by priority dohledu musely být upravovány ve velmi pozdní fázi plánování jednotného mechanismu dohledu, čímž mohou vzniknout závažné pochybnosti o spolehlivosti plánování pro společné týmy dohledu, příslušné orgány a horizontální funkce, které tak ohrožují účinnost obezřetnostního dohledu v eurozóně. Vzhledem k tomu, že příslušné orgány jsou úzce zapojeny do procesu plánování jednotného mechanismu dohledu, by navrhované změny závažně ovlivnily stávající ujednání mezi ECB a příslušnými orgány, pokud se týká plánování a provádění cílů v oblasti dohledu. S ohledem na uvedené možné nepříznivé účinky na efektivitu a účinnost obezřetnostního dohledu v eurozóně ECB důrazně doporučuje, aby bylo ustanovení o pravomocích v oblasti strategického plánování dohledu z navrhovaného nařízení vypuštěno.

⁽¹⁾ Viz strany 2 a 3 příspěvku ECB k evropským orgánům dohledu.

⁽²⁾ Viz navrhovaný nový čl. 47 odst. 3 ve spojení s navrhovaným novým článkem 29a nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽³⁾ Viz 17. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽⁵⁾ Navrhovaný nový čl. 29a odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2.3. Zátěžové testy

- 2.3.1. Navrhované nařízení přenáší rozhodovací pravomoci rady orgánů dohledu, pokud se týká zahajování a koordinace celounijních zátěžových testů, na výkonnou radu⁽¹⁾. Vzhledem k tomu, že rada orgánů dohledu by se nadále neúčastnila klíčových aspektů celounijních zátěžových testů, kterým jsou například vývoj metodik, výběr vzorků nebo sdělení výsledků, došlo by ve stávajících postupech pro celounijní zátěžové testy k podstatným změnám. ECB zátěžové testy považuje za klíčový nástroj dohledu, který musí používat orgány, které mají odpovědnost v oblasti dohledu, aby se zajistilo, že zátěžové testy plní svůj účel podporovat individuální posouzení rizik dohlížených úvěrových institucí. ECB by proto chtěla uvést konkrétní důvody, pro které by zamýšlené změny mohly narušit účinnost dohledu, a pro které by tedy tyto změny byly v rozporu s cílem Komise spočívajícím v posílení stability vnitřního trhu.
- 2.3.2. Za prvé, ECB poznamenává, že navrhovaný nový postup neodůvodněně komplikuje zátěžové testy na úrovni Unie, neboť orgán obezřetnostního dohledu by musel vyvinout maximální úsilí, aby postupoval v souladu s rozhodnutími výkonné rady EBA, pokud se týká řady aspektů zátěžových testů, a to zejména rozsahu a úrovně podrobnosti informací, které mají být zveřejněny. Vzhledem k tomu, že příslušné orgány provádějí zásadní části zátěžového testu, jako je zajištění kvality informací poskytnutých úvěrovými institucemi, je důležité, aby se příslušné orgány účastnily rozhodovacího procesu v souladu s jejich výlučnou odpovědností za ty prvky dohledového rámce, které v konečném důsledku určují jejich pracovní program a potřebu zdrojů.
- 2.3.3. Za druhé, pokud by o určitých aspektech celounijních zátěžových testů včetně zveřejnění jejich výsledků výlučně rozhodovala výkonná rada, mohla by - možná neúmyslně - rozhodnout, že zveřejní informace, které by příslušné orgány raději ponechaly jako důvěrné. Z těchto důvodů by si rada orgánů dohledu měla ponechat svou pravomoc rozhodovat o tom, které informace se v rámci výsledku celounijních zátěžových testů zveřejní. S cílem předejít nesrovnalostem v rámci jednotlivých jurisdikcí a zmírnit možné negativní účinky na finanční stabilitu je zásadní, aby se o rozsahu zveřejnění rozhodovalo spolu s příslušnými orgány, s ohledem na trvalý cíl dosahovat nejvyšší možné míry harmonizace mezi jednotlivými příslušnými orgány.
- 2.3.4. ECB se v neposlední řadě obává, že stávající znění navrhovaného nařízení dostatečně nezajišťuje kvalitu a komplexnost zátěžových testů pro účely dohledu, např. pokrytí bankovní činnosti, souvisejících rizik a vhodnost metodik zátěžových testů. Pokud by pravomoci v oblasti zátěžových testů byly svěřeny výkonné radě, je pravděpodobné, že by zátěžové testy nebyly dostatečně uzpůsobeny účelům dohledu, ani by řádně neodrážely specifika a rizika bankovního sektoru, nad nímž vykonává dohled ECB a příslušné orgány. S ohledem na tyto skutečnosti ECB doporučuje z navrhovaného nařízení vypustit ustanovení, která se týkají zátěžových testů, a namísto toho ponechat stávající úpravu, která svému účelu slouží dobře.

2.4. Nezávislé hodnocení příslušných orgánů

- 2.4.1. Navrhované nařízení stanoví, že EBA přezkoumává činnost příslušných orgánů s cílem dále posílit soulad mezi výsledky dohledu. Za tímto účelem EBA vyvine metody, které jí umožní objektivní hodnocení a porovnání jednotlivých příslušných orgánů, a předloží zprávu, v níž uvede výsledky tohoto hodnocení⁽²⁾.
- 2.4.2. I když ECB podporuje uvedený cíl spočívající v zajištění účinných, nestranných rozhodnutí zaměřených na zájmy Unie, domnívá se, že stávající proces vzájemného hodnocení představuje hodnotný a úspěšný mechanismus pro další sbližování dohledu v Unii a pro sdílení osvědčených postupů mezi příslušnými orgány. ECB tedy neshledává důvod, proč by měl být mechanismus vzájemného hodnocení opuštěn. Jak je dále uvedeno v technickém pracovním dokumentu, ECB současně podporuje některé prvky návrhu změnit vzájemné hodnocení na nezávislé hodnocení.

2.5. Koordinace delegování a externího zajišťování činnosti, jakož i převodu rizik do třetích zemí

- 2.5.1. Navrhované nařízení pověřuje výkonnou radu, aby přezkoumávala delegování a externí zajišťování činností, jakož i převod rizik do třetích zemí. Navrhované nařízení vyžaduje, aby příslušný orgán EBA oznámil povolení nebo registraci, kde podnikatelský plán finanční instituce počítá s delegací nebo externím zajišťováním činností nebo s převodem rizik⁽³⁾. Z hlediska dohledu nemusí požadavek oznámit daná opatření orgánu EBA dostatečně zajišťovat splnění cíle navrhovaného nařízení, který spočívá v zabránění regulatorní arbitráži mezi jednotlivými členskými státy⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Viz navrhovaný nový čl. 47 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 ve spojení s navrhovaným novým článkem 32 nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽²⁾ Viz čl. 1 odst. 13 navrhovaného nařízení.

⁽³⁾ Navrhovaný nový čl. 31a odst. 2 a čl. 31a odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽⁴⁾ 18. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

2.5.2. Namísto toho se tento požadavek může překrývat s úkoly, které ECB vykonává v oblasti mikrobezpečnostního dohledu v kontextu jednotného mechanismu dohledu, a do procesu dohledu by mohl přidat další vrstvu neodůvodněné administrativní zátěže. Podle nařízení (EU) č. 1024/2013 je povolovací řízení již nyní dvouvrstevným postupem, který vyžaduje, aby žádost o povolení posoudily příslušné orgány a ECB. Koordinace posouzení s orgánem EBA by přidala třetí vrstvu, čímž by ještě zvýšila složitost a trvání povolovacího řízení. ECB proto zastává názor, že navrhované úkoly by neměly být svěřeny žádnému správnímu orgánu EBA, ani radě orgánů dohledu.

2.6. Mezinárodní spolupráce

2.6.1. Navrhované nařízení dává EBA klíčovou roli při posuzování rovnocennosti regulačních režimů a režimů dohledu ve třetích zemích, které jinak provádí Komise⁽¹⁾. EBA má konkrétně za úkol sledovat vývoj v oblasti regulace a dohledu, postupy v oblasti vynucování a příslušný vývoj na trhu ve třetích zemích, pro které byla rozhodnutí o rovnocennosti přijata. Kromě tohoto postupu by orgán EBA spolupracoval s příslušnými orgány z rovnocenných jurisdikcí na základě uzavření dvoustranných správních dohod.

2.6.2. ECB vítá úlohu EBA napomáhat Komisi při přípravě⁽²⁾ a monitorování rozhodnutí o rovnocennosti⁽³⁾. ECB by však chtěla uvést několik poznámek k zamýšlenému postupu pro vyjednávání a uzavírání správních dohod mezi příslušnými orgány a orgánem dohledu třetí země⁽⁴⁾.

2.6.3. ECB se domnívá, že je třeba objasnit písm. b) čl. 33 odst. 2a. ECB chápe, že účelem pravomocí orgánu EBA pro sjednávání dohod o spolupráci a zakotvení ustanovení do těchto dohod v souladu s tímto ustanovením je pouze umožnit následné monitorování rozhodnutí o rovnocennosti. Mohlo by být objasněno, že příslušné orgány jsou i nadále odpovědné za koordinaci činností dohledu a za kontroly na místě.

2.6.4. ECB dále vítá navrhovaný čl. 33 odst. 2c nařízení (EU) č. 1093/2010, který orgán EBA pověřuje, aby vypracoval vzory správních dohod. Tyto vzory by měl vypracovat společně s příslušnými orgány. ECB se však domnívá, že pokud orgán EBA převezme v rámci vyjednávání aktivní úlohu, zbytečně to zkomplikuje vyjednávací proces, čímž se může zpozdít uzavření memoranda o porozumění pro spolupráci v oblasti dohledu. Vzhledem k tomu, že každá třetí země funguje na základě svého právního rámce a že orgány dohledu musí být v nejvyšší možné míře flexibilní, pokud jde o možnost úprav memoranda o porozumění v průběhu vyjednávání, mohou z důvodu povinnosti používat standardizovaný vzor memoranda o porozumění, vypracovaný orgánem EBA, v praxi vzniknout závažné problémy. Vzorové správní dohody by se tak měly používat při vynaložení nejvyššího úsilí.

2.7. Změny v pravomoci udílet pokuty a v žádostech o informace

2.7.1. Navrhované nařízení zavádí mechanismus k posílení účinného vynucení práva orgánu EBA shromažďovat informace s cílem ještě více zajistit, že EBA účinně plní své úkoly a funkce⁽⁵⁾. Za tímto účelem navrhované nařízení dává orgánu EBA pravomoc ukládat pokuty a penále, pokud příslušné finanční instituce, holdingové společnosti nebo pobočky příslušné finanční instituce a neregulované provozní jednotky v rámci finanční skupiny nebo konglomerátu, které jsou významné ve vztahu k finančním činnostem příslušných finančních institucí, přesně, úplně nebo včas nevyhoví žádosti orgánu EBA nebo nesplní jeho rozhodnutí⁽⁶⁾. EBA musí dané finanční instituci poskytnout právo se před uložením pokuty nebo penále vyjádřit⁽⁷⁾, přičemž všechna rozhodnutí o uložení pokuty nebo penále podléhají přezkumu ze strany Soudního dvora Evropské unie⁽⁸⁾.

2.7.2. ECB v obecné rovině podporuje uvedený cíl zajistit, aby orgán EBA měl právo shromažďovat informace, které jsou nezbytné k plnění jeho funkcí a úkolů. ECB se však domnívá, že navrhovaným posílením práva orgánu EBA shromažďovat informace tím, že se orgán EBA zmocní k ukládání pokut a penále, by neměla být dotčena možnost, aby příslušné orgány mohly vykonávat pravomoci, které mají k dispozici v případě, že příslušné finanční instituce nevyhoví žádostem příslušných orgánů o informace přesně, úplně či včas.

⁽¹⁾ Viz čl. 1 odst. 17 navrhovaného nařízení.

⁽²⁾ Navrhovaný nový čl. 33 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽³⁾ Navrhovaný nový čl. 33 odst. 2a nařízení (ES) č. 1093/2010.

⁽⁴⁾ Viz navrhovaný nový čl. 33 odst. 2c nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽⁵⁾ Viz navrhované nové články 35 až 35h nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽⁶⁾ Viz 20. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

⁽⁷⁾ Viz navrhovaný nový článek 35f nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽⁸⁾ Viz navrhovaný nový článek 35h nařízení (EU) č. 1093/2010.

2.8. Vykazování pro účely dohledu a požadavky na zveřejnění podle pilíře 3

- 2.8.1. Do budoucna mohou společní normotvůrci zvážit, zda by nebylo vhodné formalizovat a rozšířit úlohu orgánu EBA, pokud se týká transparentnosti finančních institucí, a přitom zamezit zdvojení zpravodajské povinnosti. Orgán EBA by zejména mohl být pověřen, aby integroval vykazování pro účely dohledu a kvantitativní požadavky na zveřejnění podle pilíře 3, které pro finanční instituce stanoví právní předpisy Unie, do jednotného rámce pro vykazování, v němž by údaje zveřejňované podle pilíře 3 tvořily dílčí soubor údajů, které se vykazují pro účely dohledu. Integrace těchto dvou datových toků by orgánu EBA umožnila vytvořit a udržovat centrální soubor údajů, který by zahrnoval informace zveřejněné v souladu s kvantitativními požadavky na zveřejnění podle pilíře 3 a získané z údajů pro účely dohledu. Pro úvěrové instituce by tento rámec byl prospěšný, neboť by příslušné informace vykazovaly pouze jednou, přičemž orgány obezřetnostního dohledu a jiní uživatelé údajů by získali jednodušší přístup k daným údajům.
- 2.8.2. Jak vyplynulo z přezkumu opatření k zajištění transparentnosti provedeného orgánem EBA, mohlo by zavedení rámce pro centrální rejstřík údajů u orgánu EBA významně zlepšit kvalitu údajů dohledu. Uspádnutím přístupu účastníků trhu k informacím zveřejňovaným podle pilíře 3 basilejského rámce⁽¹⁾ by se rovněž v obecnější rovině podpořila integrace bankovního sektoru v Unii. Prostřednictvím tohoto centrálního souboru údajů by se zveřejňovaly údaje v rámci pilíře 3 v souladu s požadavky na finanční instituce (čtvrtletně, pololetně a jednou ročně), aby se Unie konečně dostala na úroveň Spojených států, pokud se týká dostupnosti údajů⁽²⁾. Orgán EBA již informoval, že je připraven zřídit technickou infrastrukturu pro tento centrální soubor údajů, avšak k tomu, aby mohl dostupné údaje v rámci centrálního rejstříku zveřejnit bez výslovného souhlasu finančních institucí⁽³⁾, jichž se tyto údaje týkají, vyžaduje zákonný mandát. Tímto mandátem by však neměla být dotčena pravomoc příslušných orgánů vyžadovat od dohlížených subjektů dodatečné informace ad hoc. ECB tedy považuje za smysluplné, pokud se hlouběji přezkoumá právní a praktická proveditelnost zřízení centrálního rejstříku údajů u orgánu EBA.

Konkrétní pozměňovací návrhy k těm ustanovením navrhovaného nařízení, která ECB doporučuje změnit, jsou uvedeny v samostatném technickém pracovním dokumentu včetně příslušného odůvodnění. Technický pracovní dokument je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách ECB.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 11. dubna 2018.

Prezident ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Viz dokument „Pillar 3 disclosure requirements – consolidated and enhanced framework“ (Požadavky na zveřejnění v rámci pilíře 3 - konsolidovaný a vylepšený rámec) vypracovaný Basilejským výborem pro bankovní dohled v březnu 2017, který je k dispozici na internetových stránkách Banky pro mezinárodní platby www.bis.org.

⁽²⁾ Ve Spojených státech zveřejňuje údaje z oblasti dohledu členěné podle jednotlivých bank ve svém rejstříku Federální rada pro přezkoumání finančních institucí (Federal Financial Institutions Examination Council - FFIEC); tento rejstřík je k dispozici na internetových stránkách FFIEC cdr.ffiec.gov/public.

⁽³⁾ Viz Enria, A., *Ensuring transparency in the European financial system (Zajištění transparentnosti v evropském finančním systému)*, Official Monetary and Financial Institutions Forum (OMFIF), přednáška v City, květen 2016, s. 9, k dispozici na internetových stránkách OMFIF www.omfif.org.